

der kan anvendes af Overligningscommissionen, og altsaa i den Henseende er i Overensstemmelse med Udkastet; men naar det bestemmes, at Eden skal aflægges i Retten, troer jeg ikke, at det vil være fornødent. Eden aflægges jo i mange Tilfælde ogsaa udenfor Retten, navnlig for Magistraten med Hensyn til Taxationsforretninger, og vil vel ogsaa kunne forekomme for andre Autoriteter end Magistraten; der synes heller ikke at være Noget i veien for, at en Ed ligesaavel kan modtages af en Øvrighed som af en Ret. Der mangler desuden Bestemmelse om, for hvilken Ret og under hvilke Former Eden skal aflægges, ligesom ogsaa om de Gebyrer, der skulle erlægges. Det er altsammen Noget, som hørte til, naar man skulde have en Bestemmelse som denne. Jeg troer derfor, det vil være rigtigt at vedtage det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, og som gaar ud paa, at Eden skal aflægges for Overligningscommissionen. Forslaget Nr. 67 Lit. b. til en ny § 19 har Udvalget ikke kunnet tiltræde. Da Selvangivelse ikke er befaleet og ikke skal tages til Følge, undtagen naar Overligningscommissionen mener, at den er begrundet, synes det ikke rigtigt at knytte Straf til den urigtige Angivelse. Forfaavidt den har været ledtaget med Eds Tilbud, vil der jo allerede derfor være bestemt en saa streng Straf, at denne Mulkt ikke ved Siden deraf kan komme i nogen Betragtning. Jeg skal derhos bemærke, at der kun omtales Straf for virkelig aflagt falsk Ed, men da der ogsaa kan være Tale om Straf for tilbudt falsk Ed, er Forslaget heller ikke i den Henseende nøiagtigt. I Lovudkastets § 18 tales der om Udredelsen af Omkostningerne ved Ligningscommissionen og Overligningscommissionen. Det bestemmes der, at de skulle udredes af Indkomstskattens Beløb, hvilket Udvalgets Fleertal har antaget ikke vil være fornødent at bestemme. Naar de skulle udredes af Communen, er det ligegyldigt efter den Ordning, der tilsigtes ved denne Lov, hvorfra man tager Beløbet. Iøvrigt vil det efter de nugældende Regler for den communale Beskatning komme til at henhøre til den Deel af Udgifterne, som dækkes ved Hjelpe- og Næringskatten. Dernæst er der Spørgsmaal om, hvem der skal bestemme disse Udgifter. Der har

været Enighed om, at de, hvad Bestemmelserne i Udkastet gaar ud paa, for Ligningscommissionens Vedkommende skulle bestemmes af Communalbestyrelsen; at de derimod med Hensyn til Overligningscommissionen skulde bestemmes af Indenrigsministeriet, har Udvalgets Fleertal ikke fundet rigtigt. Naar man ikke kunde overlade det til Communalbestyrelsen, burde man heller ikke give Indenrigsministeriet en uindskrænket Ret til at udskrive Udgifter af Communens Kasse, og Udvalgets Fleertal har derfor foreslaaet, at de skulle fastsættes i Kongerigets Finantslov, men godtgjøres af Stadens Kasse. Jeg tilligemed min ærøbe Sidemand (Kahser) antager, at Overligningscommissionen bør være en Communalautoritet, og at altsaa ogsaa Udgifterne ved den bør bestemmes af Communalbestyrelsen. Vi mene derfor, at Paragraphen i det Hele hellere bør udgaae, da det saa vil følge af sig selv, at Omkostningerne i det Hele bestemmes af Communalbestyrelsen. I § 19 er det bestemt, at de Skatteydere, der have brugt Selvangivelse, ere berettigede til at indbetale i Stadens Kasse deres Indkomstskat, naar dette stæer 8 Dage, efterat Beskjendtgørelse derom er skeet. Dette staaer i Forbindelse med den Bestemmelse, at der skulde føres en særskilt Protokol over dem, som have brugt Selvangivelse, hvis Resultater ikke maatte komme til offentlig Kundskab; da imidlertid Udvalget har foreslaaet, at de Lister, der offentliggjøres, ogsaa skulle omfatte dem, som have brugt Selvangivelse, bortfalder derved Muligheden af, at deres Ansættelse vil komme til offentlig Kundskab; naar derimod dette Punktum bibeholdes, ville de snarere være udsatte for, at det kommer til offentlig Kundskab, at de havde brugt Selvangivelse, end naar man lader det gaae ud. Den foreslaaede Fremgangsmaade vil ogsaa kunne lede til en og anden praktisk Ulempe og Vidtløftighed. § 20 handler om den Indskyldelse, som nærværende Lov skulde have paa Valgret og Valgbarhed i Communen. Der er indløbet en Tvivfel, idet der staaer 1812 istedetfor 1840, men iøvrigt har Udvalget intet fundet ved Paragraphen at erindre. Forfaavidt Forslagene om, at Classeskatten skulde bortfalde, bleve vedtagne, hvad de jo nu ere, maatte det